

Αλήθεια, δεν πάμε καλά;

/ Γενικά



Ακούγεται από κάποιους, συνήθως μεγάλης ηλικίας, ότι «χάλασε ο κόσμος, δεν υπάρχουν αρχές σήμερα». Προφανώς η σύγκριση αυτή με την προηγούμενη γενιά υποτιμά τη σημερινή, τονίζοντας τα αρνητικά στοιχεία που τη διακρίνουν. Κανείς, νομίζω, δεν αρνείται πως το κακό κυριαρχεί, προβάλλεται, μαζοποιείται. Η αντίληψη του μέτρου δεν υπάρχει, ο εγωκεντρισμός χαρακτηρίζει τη ζωή των περισσότερων, το χρήμα και το συμφέρον γίνεται στόχος ζωής.

Ωστόσο, είναι ανάγκη να τονιστεί ότι ποτέ ο κόσμος δεν ήταν «αγγελικά πλασμένος». Από αρχής μέχρι σήμερα και μέχρι συντελείας του αιώνας, θα φαίνεται ότι κυριαρχεί το κακό και ότι «ο κοσμοκράτωρ του σκότους» εξουσιάζει χωρίς αντίσταση.

Η παρουσία όμως του φωτός διαλύει το σκοτάδι και το κάνει ανυπόστατο. Η απουσία του φωτός κάνει το σκοτάδι να κυριαρχεί. Έτσι, κατά τους Πατέρες της Εκκλησίας μας, το κακό δεν έχει υπόσταση αλλά είναι η απουσία του καλού.

Ένας ιεροκήρυκας προτεστάντης έλεγε: «Παρά να καταργιέσαι το σκοτάδι, άναψε ένα κερί». Όταν κάλεσε τους παρευρισκομένους στο μεγάλο γήπεδο που βρισκόνταν να το κάνουν πράξη, το γήπεδο φωτίστηκε ως να ήταν μέρα.

Ευτυχώς υπήρξαν και υπάρχουν στις μέρες μας άνθρωποι που όχι απλά άναψαν κεριά αλλά έγιναν οι ίδιοι λαμπάδες που φώτισαν την εποχή του και φωτίζουν και τις επόμενες εποχές. Αγωνιζόμενοι για να καθαρθούν απ' ό,τι τους εμποδίζει να αγαπήσουν «εξ όλης καρδιάς και ισχύος και δυνάμεως» το Θεό και τους ανθρώπους, δεχτήκαν τη Χάρη και έγιναν ένα με το Θεό. Η αγιότητά τους έγινε παρηγοριά και ελπίδα για το σύγχρονο πονεμένο άνθρωπο. Οι ίδιοι, μετάγγισαν με το λόγο τους, μα κυρίως με την καιόμενη από αγάπη καρδιά τους, τη βεβαιότητα ότι ο Θεός δεν μας εγκατέλειψε κι ότι μας αγαπά χωρίς όρια.

Η αγιοκατάταξη του Γέροντος Πορφυρίου το Δεκέμβριο του 1913 και του Γέροντος Παΐσιου τον Ιανουάριο του 1915, επικυρώνουν το αισθητήριο του λαού του Θεού που τους έζησε ή άκουσε γι' αυτούς.

Δεν είναι ευλογία στις μέρες μας η παρουσία τόσων ανθρώπων που αγίασαν; Δεν είμαστε προνομιούχοι που γνωρίσαμε, είδαμε και ακούσαμε σύγχρονους μας που σήμερα τους προσκυνούμε σε εικονοστάσια όπως τους παλαιότερους αγίους;

Είναι αλήθεια ο λόγος του Αποστόλου Παύλου «οὗ δέ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ Χάρις». (Ρωμ.5,20) Δηλαδή «όπου η αμαρτία φάνηκε στο αληθινά τρομακτικό της μέγεθος, εκεί η χάρις του Θεού την υπερκάλυψε με το παραπάνω».

Αν στην εποχή μας «επλεόνασε η αμαρτία», όμως η χάρις δεν έμεινε ανενέργητη. Φάνηκε δυναμικά σ' ένα Πορφύριο, Παΐσιο, Σωφρόνιο, Ιάκωβο, Ευμένιο, Κυπριανό Σταυροβουνιώτη, Παναγή Λυσιώτη. Κι άλλοι, γνωστοί και άγνωστοι, έγιναν δοχεία της χάριτος και ζωντανά σημεία του ζώντος Χριστού.

Ας μη δικαιολογούμε την οκνηρία μας κι ας μη βλέπουμε παντού την αμαρτία, δείχνοντας έτσι το μέσα μας κόσμο ... Ο Χριστός και οι άνθρωποί Του μας βεβαιώνουν με τη ζωή τους ότι τον τελευταίο λόγο στην πορεία του κόσμου και την προσωπική τον έχει το Φως, η Αλήθεια, η Ζωή.

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Πηγή: isagiastriados.com